

перед керівництвом держави постає актуальне питання – створити можливості подальшої праці випускників в межах країни на її розвиток.

Список використаних джерел:

1. http://glibosvit.ucoz.ua/load/naprjamki_roboti/metodichna_robota/pro_aktua_lnist_zaprovadzhennja_stem_navchannja_v_ukrajini/55-1-0-1395
2. <http://www.imzo.gov.ua/stem-osvita/>
3. <http://why-education.com/articles-54-stem-spyetsialisty--za-nimi-budushcheye.html>
4. <http://www.slideshare.net/ippo-kubg/stem-65590054>

Мачуляк М.В.

студент,

Науковий керівник: Ребуха Л.З.

кандидат психологічних наук, доцент,

Тернопільський національний економічний університет

ЕФЕКТИВНІСТЬ ВИКОРИСТАННЯ ІНФОРМАЦІЙНО-КОМУНІКАЦІЙНИХ ТЕХНОЛОГІЙ В ПРОЦЕСІ ПРОФЕСІЙНОЇ ПІДГОТОВКИ СТУДЕНТІВ ВИЩИХ НАВЧАЛЬНИХ ЗАКЛАДІВ

Сьогодні якісна підготовка студентів вищих навчальних закладів унеможливлена без використання інформаційних засобів та урізноманітнених можливостей, які надають комп'ютерні технології та Інтернет ресурси. Саме вони дають змогу студенту краще заглибитися у навчальний матеріал, віднайти його більш інформативно-цікаві сторони та отримати найостанніші повідомлення по тій чи іншій темі. Таким способом отримані знання здатні підняти авторитет студента, котрий у процесі професійної підготовки стає носієм культурних цінностей, всеосяжних знань та передового досвіду.

Сучасні інформаційні технології сприяють і дозволяють не лише нейтралізувати застарілі методи та засоби навчання, які не відповідають нинішнім вимогам сучасних аудиторних занять, а й спонукають викладачів до впровадження інноваційних технік і методик у навчальний процес з метою зацікавлення студентів до професійного навчання.

Так ХХІ століття вчені називають інформаційним. Інформатизація проникла у всі сфери, у тому числі і в освіту. Сьогодні інформаційні та комунікаційні технології настільки поєднанні, що молоді люди не уявляють собі життя без них, оскільки вони суттєво прискорюють передавання знань і накопиченого соціального досвіду від однієї людини до іншої, підвищують якість навчання, сприяють процесу модернізації традиційної системи освіти, дають їй змогу успішно та дуже швидко

адаптуватися до потрібного середовища й загалом до будь яких соціальних змін [1, с. 37–59].

Використовуючи інформаційно-комунікаційні технології як викладач так і студент не повинні забувати, що кожне аудиторне заняття має свою конкретну мету, тому, відповідно, окреслений навчальний матеріал повинен підпорядковуватися дотриманню основних дидактичних умов та принципів: систематичності, послідовності, доступності, диференційності, науковості та ін. Значення комп'ютера на занятті взаємопов'язане із його цілеспрямованим застосуванням. Завдяки саме правильному використанню заняття стає більш цікавим, динамічним, цільовим, насиченим, інтенсивним, запам'ятовуючим [3, с. 47–69]. Особливо це стосується мультимедійних засобів навчання [2; с. 298].

Однак використання комп'ютера в аудиторії не може замінити викладача, а лише його доповнювати, оскільки він сповна не здатний замінити живого спілкування студента з викладачем та різностороннього впливу особистості наставника на молоде покоління. При підготовці до заняття наставник враховує зміст навчального предмету, вікові особливості групи студентів, різні можливості педагогічних програмних засобів. З іншої сторони важливо, щоб у студентів теж був певний рівень фахових знань у галузі комп'ютерних технологій задля більш глибокої і швидшої пізнавальної активності.

У вищому навчальному закладі інформаційно-комунікативні технології здатні підвищити творчу активність студента і здебільшого розраховані на творче та самостійно-активне сприйняття та засвоєння ним знань, умінь, норм і навичок [5–6]. Він із об'єкта навчання поступово стає активним суб'єктом педагогічного процесу. Цей рух-поступ виявляється у самостійному здобутті необхідної наукової інформації, у вмінні віднайти, сконструювати необхідні для цього способи дій, обранні оптимальної швидкості роботи з мультимедійною технікою відповідно до індивідуально-особистісних розумово-мисленневих та психолого-фізіологічних можливостей.

Крім позитивних моментів існує реальна небезпека щодо формального та механічного відтворення фактів, необґрунтованого збільшення кількості затраченого часу на інформаційну базу даних мережі Інтернет, нехтування дозволенними нормами нешкідливих режимів роботи з комп'ютером. На подібних заняттях не практикуються, відкидаються й забуваються інші дидактичні прийоми та форми роботи, втрачається зворотний зв'язок викладача з студентами, приглушується почуття колективізму, взаємодопомоги, розвивається індивідуалізм.

Слід зазначити, що запровадження засобів інформаційно-комунікаційних технологій у навчальний процес має здійснюватись продумано, підготовлено, виважено та ретельно, бо їх постійне та інтенсивне застосування як в аудиторії, так поза нею може привести молодих людей до фізичних та психічних розладів.

Ефективність використання на заняттях у вищій школі комп'ютерних технологій дозволяє викладачу за короткий час одержати об'єктивну картину рівня засвоєних знань студентом за темою опрацьованого матеріалу і своєчасно відредагувати на опущене. При цьому завжди є можливість вибору рівня складності завдання для кожного [4, с. 96–125]. Щодо студента, то для нього важливо після виконання завдання миттєво отримати свій об'єктивний результат із вказуванням на помилки, що є неможливим при усному чи письмовому опитуванні.

Отже, за допомогою інформаційно-комунікаційних технологій студенти і викладачі мають завжди потенційну можливість розкрити свої творчі здібності, ціннісну інформаційну культуру, готовність і бажання до постійної та неперервної самоосвіти, оскільки введені інновації у навчальний процес вищого навчального закладу суттєво змінили схему передачі знань та методи навчання, створили нові засоби впливу і значно підвищили ефективність знань студента. Однак ми сьогодні не можемо і не повинні відмовитися від традиційних дієво-ефективних методик і методів навчання. Тому у навчальній аудиторії викладачу слід постійно проектувати поєднання як традиційних методів навчання так і новітніх технологій.

Список використаних джерел:

1. Биков В. Ю. Моделі організаційних систем відкритої освіти : монографія / В. Ю. Биков. – К. : Атіка, 2009. – 684 с.
2. Гончаренко С.У. Український педагогічний енциклопедичний словник. Видання друге, доповнене і виправлене – Рівне : Волинські обереги, 2011. – 522 с.
3. Гуревич Р. С., Кадемія М. Ю. Інформаційно-телекомунікаційні технології в навчальному процесі та наукових дослідженнях: навчальний посібник для студентів педагогічних ВНЗ і слухачів інститутів післядипломної освіти / Р. С. Гуревич, М. Ю. Кадемія. – Вінниця : ДОВ «Вінниця», 2004. – 365 с.
4. Коваль Т. І. Підготовка викладачів вищої школи: інформаційні технології у педагогічній діяльності : навч.-метод. посіб. / Т. І. Коваль. – К. : Вид. центр НЛУ, 2009. – 380 с.
5. Козяр М. М. Віртуальний університет : навч.-метод. посіб. / [М. М. Козяр, О. Б. Зачко, Т. Є. Рак]. – Львів : Львівський державний університет безпеки життєдіяльності, 2009. – 168 с.
6. Сисоєва С. О. Професійне консультування молоді: можливості мережі Інтернет : навч.-метод. посіб. / С. О. Сисоєва, В. В. Осадчий. – К., 2005. – 155 с.